

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/11/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4211212078
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4211212078.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci navrhovateľky : U. F., nar. XX. XX. XXXX, bydlisko : U. V., U. XX/XX, proti odporcovi : X. U. F., nar. XX. XX. XXXX, bydlisko : U. V., J. XX, o určenie výživného na plnoleté nezaopatrené dieťa, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Komárno z 26. septembra 2011 pod č. k. 15C/99/2011-24 takto

rozhodol :

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zaviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľky sumou 50 eur mesačne od 18. 07. 2011 vždy do 20 dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky. Zaostalé výživné za obdobie od 18. 07. 2011 do 30. 09. 2011 v sume 122,58 eura zaviazal odporcu zaplatiť spolu s bežným výživným po 10 eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozsudku. Návrh navrhovateľky vo zvyšnej časti zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch svojho písomného rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala výživného v sume 200 eur mesačne od podania návrhu. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázané, že navrhovateľka je študentkou Univerzity Loranda Eötvösa v Budapešti. Býva v spoločnej domácnosti s matkou, bratom a manželom matky. Poukázal na výdavky vyčíslené navrhovateľkou spojené s návštevou školy v celkovej sume 215 eur. Na strane odporcu zistil, že odporca je invalidný dôchodca. Poberá invalidný dôchodok 146,90 eura a dostáva mesačne od O. I. N. rentu v sume 201,15 eura. Jeho mesačný príjem je 348,05 eura. Iné príjmy nemá. Okrem vyživovacej povinnosti k navrhovateľke má ďalšie dve vyživovacie povinnosti k deťom z druhého manželstva na mal. D. a mal. R.. Na obe deti prispieva po 50 eur mesačne. Ďalej uviedol, že odporca mal v roku 1992 priznaný invalidný dôchodok a má trvalé zdravotné následky po autohavárii. Je invalidným dôchodcom v 70 %. Matka navrhovateľky je pracovníčkou ZŠ s mesačným príjmom od 414,97 eura do 452,30 eura v rozsahu obdobia od 01. 09. 2010 do 30. 06. 2011. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zaviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľky mesačne 50 eur od 18. 07. 2011. V ďalšej časti návrh ako nedôvodný zamietol. Zamietajúcu časť rozhodnutia zdôvodnil tým, že odporca je plne invalidným dôchodcom a zo svojho celkového príjmu 348,05 eura má ďalšie dve vyživovacie povinnosti k dvom mal. deťom. Nie je vlastníkom žiadneho hnutelného ani nehnuteľného majetku. Vzhľadom na možnosti, schopnosti a majetkové pomery odporcu dospel k záveru, že odporca je schopný prispievať na výživu navrhovateľky iba sumou 50 eur mesačne. Preto v ostatnej časti návrh zamietol. V ďalšej časti zdôvodnil svoje rozhodnutie o náhrade trov konania.

Navrhovateľka napadla rozsudok v zákonnej lehote odvolaním. Uviedla, že študuje na univerzite v Budapešti a súdom určená suma 50 eur nepostačuje na krytie jej výdavkov. Poukázala na to, že naposledy bolo upravené výživné v roku 1994 a odporca na jej výživu doposiaľ platil iba 19,92 eura.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky žiadal rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že jeho terajšie schopnosti a možnosti mu nedovoľujú prispievať vyššou sumou na výživné navrhovateľky, pretože okrem invalidného dôchodku a mesačnej renty iný príjem nemá a vzhľadom na jeho zdravotný stav nie je predpoklad, že sa v budúcnosti zamestná. Z dôvodu zdravotného stavu má zvýšené výdavky pri zabezpečovaní zdravotnej starostlivosti.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania a v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia odvolacieho pojednávania, byť viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné. Prvostupňový súd správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Potvrdenie rozhodnutia súdu prvého stupňa nevyžaduje, aby sa odvolací súd plne stotožnil s jeho procesným postupom a závermi. Zásadným kritériom je vecná správnosť napadnutého rozhodnutia. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa (úplne) správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom a právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie (s náležitosťami podľa § 157 ods. 2), ale obmedzí sa len na konštatovanie správnosti dôvodov preskúmaného rozhodnutia. Využitie tohto oprávnenia získava takmer charakter povinnosti v prípade, ak účastník v odvolaní, ktorého (aj) dôvodmi je odvolací súd viazaný (§ 212 ods. 1 OSP), uvedie úvahy, či už vo väzbe na skutkový stav alebo právne posúdenie, s ktorými sa prvostupňový súd nezaoberal. Veľakrát ide o vyjadrenia, ktoré sú už reakciou na závery prvostupňového súdu, preto logicky predstavujú novú argumentačnú bázu. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako nedeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu odpovedať na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce.

Navrhovateľka vo svojom odvolaní namietala nedostatočne určenú výšku výživného v sume 50 eur. Aj keď neuviedla ustanovenie, z akého dôvodu namieťa rozhodnutie prvostupňového súdu v jeho zamietajúcej časti, z obsahu odvolania navrhovateľky vyplýva, že navrhovateľka namietala nesprávne právne posúdenie súdom prvého stupňa.

Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke. Prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia správne poukázal na výdavky navrhovateľky, príjem odporcu a jeho vyživovacie povinnosti. Odvolací súd sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu o stanovenej výške výživného v sume 50 eur nakoľko príjem odporcu je 348,05 eura, z ktorého okrem navrhovateľky prispieva na výživu dvoch mal. detí vo veku 8 a 6 rokov. Okrem toho musí uhrádzať svoje základné životné náklady a vzhľadom na ťažké zdravotné postihnutie má zrejme oveľa vyššie náklady v súvislosti so zabezpečovaním zdravotnej starostlivosti a liekov. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti ako vecne správny potvrdil.

O trovách konania rozhodol podľa § 151 ods. 1 OSP a odporcovi úspešnému v odvolacom konaní nepriznal náhradu trov konania, pretože takýto nárok neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.